

Veterinarska
zbornica

KODEKS VETERINARSKE ETIKE

KODEKS DOBRE VETERINARSKE PRAKSE

3	KODEKS VETERINARSKE ETIKE
4	UVOD
5	OSNOVNA ETIČNA NAČELA VETERINARJEV
7	POKLICNO RAVNANJE VETERINARJEV
11	MEDSEBOJNI ODNOŠI IN ODGOVORNOST ZA KRŠITVE KODEKSA

13	KODEKS DOBRE VETERINARSKE PRAKSE
14	UVOD
16	EVROPSKA VETERINARSKA ETIKA IN NAČELA OBNAŠANJA
16	Veterinarji in živali
17	Veterinarji in uporabniki
17	Veterinarji in veterinarska stroka
18	Veterinarji in zdravila
19	Veterinarji in drugo osebje
20	Veterinarji in varovanje zdravja ter varstvo pri delu
21	Veterinarji in javno zdravstvo
21	Veterinarji in varovanje okolja
22	Veterinarji in pristojni upravní organi
23	NADZOR NAD KAKOVOSTJO V VETERINARSKI ORGANIZACIJI
23	Splošne zahteve
24	Zahteve v zvezi z dokumentacijo
26	Odgovornost vodstva
31	Veterinarsko strokovno delo
37	Meritve, analize in izboljševanje
38	OPREDELITEV POJMOM

KODEKS VETERINARSKE ETIKE

KODEKS VETERINARSKE ETIKE

UVOD

Kodeks veterinarske etike (kodeks) veterinarjev Slovenije vsebuje splošna in temeljna načela njihovega delovanja, ureja medsebojne odnose v stroki in med veterinarji, opredeljuje njihov odnos do živali in do njihovega lastnika ter opredeljuje njihovo medsebojno odgovornost. Osnova za njegovo oblikovanje sta veterinarsko-medicinska deontologija in določila etičnega kodeksa Svetovnega združenja veterinarjev (World Veterinary Association•WVA).

V kodeksu so zbrane osnovne pravice, dolžnosti in načela, ki jih uporablja veterinar pri svojem strokovnem delu. Veterinarji si morajo prizadevati, da bo njihovo delo opravljeno brez napake in da bo v čast njihovemu poklicu.

S sprejetjem kodeksa se veterinarji obvezujejo, da bodo spoštovali njegova določila. Kodeks uveljavlja načelo pravilnega vrednotenja živali v družbi. Veterinarji morajo pri svojem delu spoštovati pravice živali in skrbeti za zaščito živalskih vrst.

OSNOVNA ETIČNA NAČELA VETERINARJEV

KODEKS
VETERINARSKE
ETIKE

1. ČLEN

Veterinar se mora pri svojem strokovnem in družbenem delovanju ravnati po moralno-etičnih načelih. Upoštevati mora načela strokovnosti in se ravnati po znanstvenih dosežkih stroke. Prizadevati si mora za ohranjanje ustvarjalnega odnosa do dela ter za razvoj dobrih medčloveških odnosov in razmer v stroki.

K osebnemu ugledu in ugledu stroke prispevajo zavzeto delo, predanost, vestnost, poštenost, požrtvovalnost, skromnost in načelnost ter varovanje poklicnih skrivnosti.

2. ČLEN

Na strokovnem področju mora veterinar svoje umske in telesne sposobnosti usmerjati v razvoj in uveljavljanje veterinarskih ved. Posvečati se mora tudi povezovanju z drugimi strokami. Ne glede na vrsto dela in položaj mora upoštevati temeljna poslanstva veterinarskega poklica.

3. ČLEN

Veterinar mora:

- zavzeto in vestno opravljati svoj poklic,
- skrbeti za zdravje živali,
- sodelovati na področju zaščite zdravja ljudi pred zoonozami,

KODEKS VETERINARSKE ETIKE

- skrbeti za razvoj prireje in pridelave zdravstveno neoporečnih živil živalskega izvora,
- s strokovnim delom in ukrepi skrbeti za živalim primerne bivalne razmere in okolje ter varovati živali pred mučenjem,
- preprečevati prekomerno onesnaževanje okolja,
- sodelovati pri razvoju strokovnega dela in veterinarske znanosti,
- nenehno obnavljati in poglabljati svoje znanje ter na svojem ožjem strokovnem področju izboljševati delovne postopke,
- tvorno sodelovati v domačih in mednarodnih stanovskih in strokovnih organizacijah ter jih s svojim delom krepiti,
- sprejemati in podpirati pobude, ki so v prid moralnim in materialnim interesom članov stroke, pri tem ne sme pozabiti na splošne interese družbe,
- ščititi kolege, ki se ravnajo v skladu z določili kodeksa, pred razvrednotenjem njihove osebnosti in strokovnega dela.

4. ČLEN

Pravila tega kodeksa so namenjena:

- vsem, ki imajo ustrezno veterinarsko strokovno izobrazbo,
- članom Slovenske veterinarske zveze,
- vsem, ki opravljajo veterinarski poklic v stroki ali na mejnih področjih veterinarske medicine.

POKLICNO RAVNANJE VETERINARJEV

KODEKS
VETERINARSKE
ETIKE

5. ČLEN

Veterinar mora pri opravljanju svoje poklicne dejavnosti nuditi strokovno pomoč pravočasno, strokovno pravilno, vestno, pošteno, učinkovito in razsodno. Vedno mora pomagati po svojih najboljših močeh in ne sme odkloniti nujne veterinarske pomoči. Veterinarjevo delo mora temeljiti na pravilih stroke in trenutnem stanju veterinarske znanosti.

6. ČLEN

Veterinar svobodno izbira metodo dela v skladu s pravili stroke. Pri določitvi vrstnega reda opravljanja posegov se odloči na podlagi vestne strokovne ocene in trenutnih razmer ter pri tem upošteva tudi vse možne posledice svoje odločitve.

7. ČLEN

Veterinarjeva pravica in dolžnost je, da se strokovno izpopolnjuje, ter da svoje znanje in izkušnje prenaša na svoje kolege, sodelavce in druge osebe.

8. ČLEN

Veterinar sme uporabljati le tiste strokovne nazive, ki si jih je pridobil na uveljavljen način in jih priznava država Slovenija.

KODEKS VETERINARSKE ETIKE

9. ČLEN

Veterinar svoje dejavnosti ne sme podrejati izključno materialnim interesom. Prav tako ne sme opravljati del dvomljive strokovne vrednosti in nepotrebnih oz. nedovoljenih posegov, ki so v nasprotju z kodeksom in s strokovnimi načeli veterinarske znanosti. Izogiba se posegov s katerimi po nepotrebni ogroža zdravje in življenje živali ali priejo, in pri tem pazi, da prekomerno ne onesnažuje okolja. Nečastno je, da bi se povezoval z osebami, ki naštetih načel ne spoštujejo.

10. ČLEN

Veterinar lahko predpisuje le ustrezno registrirana zdravila. Pri uporabi zdravil naj bo skrben in predviden. Predpiše naj le tista zdravila in v takšnih količinah, ki ustrezajo priloženim navodilom, njegovim izkušnjam in dejanskim okoliščinam. Upoštevati mora nevarnosti, ki jih lahko povzročijo nepravilno predpisana zdravila.

11. ČLEN

Veterinar mora lastnika živali seznaniti z možnostmi izida posega in s potencialnimi nevarnostmi ter drugimi okoliščinami. Etično je odgovoren, če je storil strokovno napako, vendar ni odgovoren za izid posega, ki ga je opravil po pravilih stroke.

12. ČLEN

Veterinar je dolžan dopustiti lastniku živali možnost, da se kadarkoli posvetuje o problemu z drugim veterinarjem ali specialistom.

13. ČLEN

Dokumenti, ki jih izda veterinar, morajo biti pravilno overjeni in podpisani. Sestavljeni mora-

jo biti na strokoven, odgovoren in nepristranski način. V njih ne sme biti izpuščenih nobenih pomembnih, čeprav neugodnih, dejstev. Dela, za katera izda potrdilo, mora opraviti osebno. Lahko jih v njegovi prisotnosti izvajajo drugi. Na njegovo odgovornost in z njegovim pooblastilom jih lahko v njegovi odsotnosti opravijo drugi.

Veterinar mora dosledno spoštovati pravilno in vestno izpolnjene dokumente, ki jih podpiše kolega.

Če se z vsebino dokumentov ne strinja, je njegova dolžnost, da svoj ugovor najprej sporoči kolegu. V primeru, da na tak način nesporazuma ne reši, svoj ugovor sporoči ustreznemu telesu strokovnega združenja.

14. ČLEN

Varovanje poklicne skrivnosti je eden od temeljev odgovornosti in dostenjanstva vsakega veterinarja. Izjema so primeri, ko so očitno kršene pravne norme, prizadeta javna lastnina ali tretja oseba. Naloga veterinarjev je tudi, da dosledno spoštujejo in varujejo poslovne in tehnološke skrivnosti, če pri opravljanju svojega dela naletijo nanje.

15 .ČLEN

Objavljanje in predstavljanje izvirnih znanstvenih del je spoštovanja vredna strokovna dejavnost. Avtorjeva osnovna etična dolžnost je, da v svojem delu opozori na podatke ali izvirno delo, ki ni rezultat njegovega lastnega dela. Plagijatorstvo je izrazito nečastno dejanje in resna kršitev poklicne etike.

KODEKS VETERINARSKE ETIKE

16. ČLEN

Veterinarjeva pravica je, da za opravljeno delo prejme plačilo po pogojih in na način, ki ga določa veljavna zakonodaja in ki ga predpisuje strokovno združenje. Zaračunavanje višjih cen od predpisanih normativov je dovoljeno, če sloni na višji kvaliteti opravljenega dela in se s tem predhodno strinja stranka. Neetično je zaračunavanje višjih cen v primerih nudenja nujne veterinarske pomoči.

17. ČLEN

Dovoljena je zmerna in nevsiljiva ponudba storitev, vendar mora pri tem veterinar spoštovati etična načela in dobre poslovne običaje. Nelojalno konkuriranje in vsiljiva propaganda, še posebej na račun drugih kolegov, ni sprejemljiva in pomeni grobo kršenje tega kodeksa.

18. ČLEN

Veterinar mora spoštovati interes drugih strok in strokovnjakov. Ne sme opravljati dejavnosti, ki so po veljavnih zakonih in predpisih v izključni prisostnosti drugih strok. Njegova pravica in dolžnost pa je, da se bori za interes in področja aktivnosti svoje stroke ter da deluje na interdisciplinarnih področjih skupaj z drugimi strokovnjaki.

MEDSEBOJNI ODNOSI IN ODGOVORNOST ZA KRŠITVE KODEKSA

KODEKS
VETERINARSKE
ETIKE

19. ČLEN

Odnosi med veterinarji morajo temeljiti na medsebojnem spoštovanju, vzajemni in solidarni pomoči, kolegialnosti, strpnosti, iskrenosti, medsebojnemu zaupanju in dostenjanstvu. Usmerjava jo naj jih načela tega kodeksa in pozitivna naravnost vsakega posameznika. Njihova pravica in dolžnost je, da strokovno sodelujejo, si izmenjujejo mnenja in si nudijo vzajemno moralno in strokovno podporo.

20. ČLEN

Dolžnost veterinarjev je, da morebitna nesoglasja poskušajo najprej rešiti medsebojno ali znotraj ustreznih teles strokovnega združenja.

Neetično je mimo ustreznega strokovnega združenja uporabljati postopke, ki grobo žalijo kolege ali škodujejo njihovi časti, strokovnemu ugledu ali delu.

V postopkih in pri reševanju spornih zadev ne sme nihče uporabljati uradnih ali zasebnih pritiskov politične, socialne, ekonomske ali administrativne narave.

KODEKS VETERINARSKE ETIKE

21. ČLEN

Veterinar, ki ni zadovoljen s postopki ali presojo organov strokovnih združenj ima pravico uporabiti pravna in druga sredstva demokratične civilne družbe.

Veterinarju, ki je pri uveljavljanju svojega mnenja in zakonitih pravic moralno neoporečno in pravilno informiral širšo javnost, ni mogoče očitati kršenja etičnih načel tega kodeksa.

22. ČLEN

Kršitve tega kodeksa ugotavljajo častna razsodišča regijskih društev Slovenske veterinarske zveze na prvi stopnji in častno razsodišče Slovenske veterinarske zveze. Častna razsodišča delujejo v skladu s pravili SVZ. Naloga častnih razsodišč je, da razsoja v primerih sporov in da razлага ta kodeks.

23. ČLEN

Postopek pred častnim razsodiščem se lahko začne na pobudo veterinarja, lastnika živali ali druge osebe ter društva oziroma častnega razsodišča Slovenske veterinarske zveze.

24. ČLEN

Načela tega kodeksa so osnova vzgojno-izobraževalnega procesa v veterinarskem šolstvu.

Slovenska veterinarska zveza, 9. december 1994

KODEKS DOBRE VETERINARSKE PRAKSE

Code of Good Veterinary Practice,
FVE, 2002, www.FVE.org

KODEKS DOBRE VETERINARSKE PRAKSE

1. UVOD

Veterinarji opravljajo pomembne naloge pri skrbi za dobro počutje živali, pri zdravstvenem varstvu živali, v javnem zdravstvu ter pri varovanju okolja.

Kodeks dobre veterinarske prakse opredeljuje evropsko veterinarsko etiko in načela obnašanja, kakor tudi zahteve v zvezi s kakovostjo znotraj veterinarskih organizacij, kadar:

- 1. ŽELIJO IZBOLJŠATI SVOJE DELO V SKLADU Z:**
 - veljavno zakonodajo,
 - veljavnim poklicnim kodeksom veterinarske etike,
 - potrebami in zahtevami uporabnikov,
 - etičnimi načeli pri opravljanju storitev in skrbi za živali.
- 2. MORAO DOKAZATI, DA LAJKO STALNO OPRAVLJAJO NALOGE V SKLADU Z ZAHTEVAMI UPORABNIKOV IN Z VELJAVNIMI ZAKONSKIMI PREDPISI.**

Upoštevanje določil tega kodeksa je prostovoljno.

Omenjene potrebe in zahteve so oblikovane tako, da jih je mogoče prilagoditi vsaki veterinarski organizaciji ne glede na njeno velikost ali področje dejavnosti.

Kadar zahtev ni mogoče izpolniti zaradi vrste in posebnosti dela veterinarske organizacije, se to šteje kot izjema. Te izjeme pa ne smejo vpli-

KODEKS DOBRE VETERINARSKE PRAKSE

vati na sposobnost ali odgovornost organizacije za opravljanje nalog v zvezi s predpisi, pa tudi v zvezi z etičnimi in drugimi načeli obnašanja v veterinarski stroki.

Seveda pa kodeks določa le splošna načela. Za posebne zahteve na posameznih področjih dejavnosti v veterinarstvu je treba pripraviti dodatne smernice.

Pričujoči kodeks so pod pokroviteljstvom Evropske federacije veterinarjev (Federation of Veterinarians of Europe, FVE) pripravili veterinarji za veterinarje in pomeni evropski vzorec dela in ravnana za veterinarske organizacije.

Kodeks vsebuje torej temeljne napotke za organizacije članice FVE, ki se želijo ravnati po načelih dobre veterinarske prakse in nadzorovati kakovost dela.

Organizacije članice lahko FVE predložijo svoj program dobre veterinarske prakse in nadzora nad kakovostjo v oceno skladnosti s tem Kodeksom.

Kodeks je pripravljen tako, da se lahko uporablja kot pripomoček v postopku za pridobitev certifikata ISO 9001:2000. Vse besedišče v zvezi s kakovostjo v tem Kodeksu izhaja iz standarda ISO 9000, verzija 2000.

Določbe Kodeksa zgolj dopolnjujejo pravne obligacije iz nacionalne in evropske zakonodaje in jih ne nadomeščajo. Sestavni del Kodeksa je zavezanost stalnemu izboljševanju.

Kodeks je treba strokovno pregledati vsaj vsakih pet let.

2. EVROPSKA VETERINARSKA ETIKA IN NAČELA OBNAŠANJA

Veterinarji, zaposleni v veterinarskih organizacijah, ki se želijo ravnati v skladu s kodeksom dobre veterinarske prakse, se morajo strinjati z načeli iz tega poglavja.

2.A Veterinarji in živali

Veterinarji si morajo prizadevati za dobro počutje in zdravje živali, ki so v njihovi oskrbi ne glede na to, na katerem področju stroke delujejo.

Pri oceni dobrega počutja živali morajo veterinarji vedno upoštevati štiri osnovne pravice živali:

- pravica do hrane in pitne vode,
- pravica do zaščite pred bolečinami, poškodbami in boleznimi,
- pravica do zaščite pred strahom in stresom,
- pravica do bivanja v primernih razmerah.

KODEKS
DOBRE
VETERINARSKE
PRAKSE

Kadar veterinar izve za kršitev zakonodaje o dobrej počutju živali, mora o tem takoj opozoriti lastnika živali in storiti vse, kar je v njegovi moči za rešitev problema.

Veterinarji morajo ravnati prijazno in obzirno z vsemi živalmi v njihovi oskrbi.

2.B Veterinarji in uporabniki

Veterinarji morajo imeti dober odnos do uporabnikov njihovih storitev.

Pridobiti si morajo zaupanje uporabnikov, tako da so z njimi v stalnem stiku in da jih ustrezeno obveščajo.

Upoštevati morajo mnenje in varovati zaupne podatke uporabnikov.

Na pritožbe in kritiko se morajo odzivati hitro, v popolnosti in vljudno.

Veterinarji morajo upoštevati različne potrebe uporabnikov.

2.C Veterinarji in veterinarska stroka

Veterinarji morajo poznati in upoštevati veljavne zakonske predpise in načela obnašanja do kolegov veterinarjev kot posameznikov v veterinarski stroki. Z njimi morajo imeti tudi dobre poslovne odnose.

KODEKS DOBRE VETERINARSKE PRAKSE

Veterinarji morajo skrbeti za ugled veterinarske stroke, ohranjati in razvijati morajo svoje strokovno znanje in veščine.

Veterinarji morajo zagotavljati enotne postopke pri pridobivanju veterinarskega certifikata.

Če delajo za tretjo osebo ali drugega veterinarja, ne sme priti do nasprotja interesov. Veterinarji ne smejo izrabiti svojega položaja za pridobivanje novih uporabnikov ali osebnih koristi. Veterinar na zahtevo uporabnika ne sme začeti dela brez predhodnega dogovora s kolegom veterinarjem, ki običajno opravlja to delo.

2.D Veterinarji in zdravila

Veterinarji morajo poznati in upoštevati zakonska določila o uporabi zdravil in medicinskih pripomočkov v veterinarsi medicini, o predpisovanju, nabavi, skladiščenju, uničevanju in odstranjevanju zdravil za uporabo v veterinarsi medicini.

Vse napake, nepravilnosti, težave, nezaželene reakcije itn. pri ravnjanju z zdravili ali pri daja-

KODEKS
DOBRE
VETERINARSKE
PRAKSE

nju zdravil je treba prijaviti in jih obravnavati v skladu s splošnimi načeli in zahtevami farmakovigilance ali strokovne budnosti glede zdravil, po katerih je treba:

- obvestiti imetnika dovoljenja za promet z zdravilom in pristojni organ, najpozneje v 15 dneh po dogodku,
- imeti v organizaciji na voljo telefonske številke in naslove imetnikov dovoljenj za promet z zdravili in pristojnih organov,
- imeti v organizaciji na voljo ustrezne obrazce za evidentiranje nezaželenih reakcij pri zdravljenju, ki jih priskrbi pristojni organ. Če pristojni organ tega ne stori, lahko veterinarska organizacija sama oblikuje obrazce za poročanje o omenjenih dogodkih, v katerih podrobno navede vse potrebne podatke.

2.E Veterinarji in drugo osebje

Veterinarji morajo upoštevati zakonodajo s področja zaposlovanja in dela, ki velja za delodajalce, delojemalce in lastnike.

Veterinarji in drugo osebje morajo biti zavarovani za primere pravne in strokovne odgovornosti.

Veterinarji morajo spodbujati in zagotavljati stalno izpopolnjevanje strokovnega in tehničnega znanja ter veščin osebja.

Vse osebje veterinarske organizacije mora skrbeti za visoko raven snage in osebne higiene.

KODEKS DOBRE VETERINARSKE PRAKSE

2.F Veterinarji in varovanje zdravja ter varstvo pri delu

Veterinarji morajo zagotavljati varstvo pri delu, varovati zdravje in dobro počutje osebja, pacientov in uporabnikov, in jih varovati zlasti pred:

- poškodbami pri ročnem delu (dviganje bremen in fizično obvladovanje živali),
- zdrsi in padci (zaščita na mokrih tleh, nevarnih površinah, stopnicah itn.),
- požarom (ravnanje z vnetljivimi snovmi, nevarnost požara, električnega udara in kratkega stika),
- poškodbami z delovnimi pripomočki (pravilna uporaba opreme, poučenost osebja o nevarnosti električnega toka in električnih naprav),
- nevarnimi snovmi (rentgensko sevanje, anestezijski plini, farmacevtski in drugi nevarni izdelki),
- poklicnimi boleznimi.

Med odgovornosti veterinarjev spadajo tudi ustrezni ukrepi za varovanje osebja, pacientov in uporabnikov pred nevarnostmi, zlasti s skrbjo za:

- varnost v prostorih,
- usposabljanje osebja v zvezi z varovanjem zdravja in varstvom pri delu,
- osnovno opremo za prvo pomoč, za katero mora vse osebje vedeti, kje je,
- seznanjanje osebja o evakuaciji iz zgradb v primeru požara ter praktične vaje iz evakuacije,
- zaščitna oblačila za osebje na delovnih mestih, na katerih se zahtevajo posebni

- ukrepi v zvezi z osebno varnostjo,
- seznanjanje osebja in javnosti o morebitnih tveganjih.

KODEKS
DOBRE
VETERINARSKE
PRAKSE

2.G Veterinarji in javno zdravstvo

Veterinarji morajo kar najbolje delovati tudi v javnem zdravstvu.

Kadarkoli je to primerno, morajo veterinarji uporabnike poučiti o ukrepih, potrebnih za zmanjšanje tveganj zaradi izpostavljenosti mikroboom, povzročiteljem zoonoz, in mikroboom, ki povzročajo okužbe s hrano, dalje zaradi izpostavljenosti ostankom škodljivih snovi, onesnaževalcem (biološkim in kemičnim), in tveganj zaradi odpornosti mikrobov proti zdravilom, razkužilom itn.

Veterinarji morajo lastnike živali seznaniti z njihovo odgovornostjo do javnosti.

2.H Veterinarji in varovanje okolja

Veterinarji morajo skrbeti, da se okolje čim manj onesnažuje in sicer tako, da nadzorujejo nastajanje odpadkov, jih reciklirajo in pravilno odstranjujejo ter uporabljajo predmete za večkratno rabo, kadar je to mogoče.

Preudarno in pazljivo je treba uporabljati zdravila, razkužila in druge pripravke v veterinarski medicini. Zraven tega je treba gospodarno izrabljati vire energije in vode.

KODEKS DOBRE VETERINARSKE PRAKSE

Veterinarji morajo spodbujati uporabnike, da varno odstranjujejo odpadke, ki nastanejo pri veterinarskem delu.

2.I Veterinarji in pristojni upravni organi

Veterinarji morajo imeti dobre odnose s pristojnimi upravnimi organi.

V imenu in na zahtevo pristojnih organov morajo nemudoma in v skladu z navodili obvezno izvajati predpisane storitve.

Pri izvajanju nalog v imenu pristojnih organov morajo veterinarji skrbeti, da ne pride do nasprotja interesov in ne smejo izrabljati svojega položaja za pridobivanje novih uporabnikov ali osebnih koristi.

Kadar pristojni organ od veterinarja zahteva izvedbo naloge za uporabnika drugega veterinarja in kadar uporabnik zahteva od veterinarja, da poleg omenjene naloge opravi še druge, mora veterinar pred sprejetjem naloge pridobiti soglasje uporabnikovega veterinarja.

3. NADZOR NAD KAKOVOSTJO V VETERINARSKI ORGANIZACIJI

KODEKS
DOBRE
VETERINARSKE
PRAKSE

S prostovoljno uvedbo nadzora nad kakovostjo, ki ga predstavljamo v tem delu Kodeksa dobre veterinarske prakse, lahko veterinarska organizacija vse bolj ustreza željam uporabnikov in zahtevam uporabnikov ter izboljšuje raven svojih storitev.

3.A Splošne zahteve

Veterinarska organizacija mora:

- opredeliti postopke in njihovo uporabo znotraj organizacije,
- določiti zaporedje in medsebojne vplive postopkov,
- določiti merila in metode, potrebne za zagotavljanje učinkovitega delovanja in obvladovanja postopkov,
- zagotoviti dostopnost virov in podatkov,
- spremljati, meriti in analizirati postopke,
- nenehno izboljševati omenjene posopke.

Nadzor nad kakovostjo je treba podrobno opredeliti, dokumentirati, izvajati, obvladovati, revidirati in nenehno izboljševati.

KODEKS DOBRE VETERINARSKE PRAKSE

3.B Zahteve v zvezi z dokumentacijo

Dokumentacija o nadzoru nad kakovostjo mora zajemati:

- podpisano izjavo vodstva o politiki glede kakovosti ter zavezanost njenemu izvajanju,
- priročnik v zvezi z kakovostjo v pisni obliku, dokumentiran in posodobljen, vključno z dokumentarnimi postopki ter z opisi postopkov in njihovih medsebojnih vplivov,
- seznam in opis postopkov (v pisni obliku, dokumentiran in posodobljen), v zvezi z delom, ki vpliva na kakovost storitev,
- vse dokumente, potrebne za načrtovanje, delovanje in učinkovito obvladovanje dela.

Nivo sistema dokumentiranja je odvisen od obsega in vrste dejavnosti veterinarske organizacije.

Dokumentacija se lahko pripravlja v kakršni koli obliki in na različnih nosilcih podatkov.

Vse dokumente, ki vplivajo na kakovost storitev, je treba:

- opremiti z datumom, odobriti pred objavo s podpisi odgovornih oseb in evidentirati,
- razdeljevati ustreznemu osebju v skladu z razdelilnimi seznama,
- analizirati, revidirati in posodabljati v

KODEKS DOBRE VETERINARSKE PRAKSE

skladu z napisanimi navodili ter jih ponovno odobriti,

- dokumenti morajo biti vedno na voljo v čitljivi in prepoznavni obliki na zanje določenih mestih.

Dokumentacijo je treba določiti, vpeljati, ponovno pregledovati in nenehno izboljševati.

Vse dokumente zunanjega izvora na primer javne zakonske predpise, etične kodekse itn. je treba ustrezno določiti, in evidentirati ter zagotoviti njihovo nenehno dostopnost in obvladovanje.

Preprečevati je treba vsakršno nemamerno uporabo zastarelih dokumentov. Če se taki dokumenti shranjujejo, jih je treba prepoznati in evidentirati na predpisani način.

Zapise je treba varno hraniti pet let ali več, če je tako predpisano, v skladu z dokumentarnim postopkom. Skrbeti je treba, da zapisi ostanejo čitljivi, prepoznavni ter dostopni.

KODEKS
DOBRE
VETERINARSKE
PRAKSE

3.C Odgovornost vodstva

Vodstvo mora uveljaviti politiko kakovosti in vanjo vključiti osebje organizacije.

Politika glede kakovosti mora zajemati strateške usmeritve organizacije ter biti oblikovana tako, da ustrezata zahtevam uporabnikov in veljavnih predpisov.

3.C.a VODSTVO MORA DOSLEDNO DOLOČITI, NAČRTOVATI IN DOKUMENTIRATI POLITIKO GLEDE ZAHTEVAM KAKOVOSTI

Politika kakovosti opredeljuje cilje kakovosti, ki koristijo uporabnikom in sami veterinarski organizaciji.

Dosledno je treba opredeliti cilje kakovosti.

Upoštevati je treba potrebne vire (finančne, materialne in človeške).

3.C.b SKRB ZA UPORABNIKE

Ugotoviti je treba, kdo so zunanji uporabniki in zainteresirana javnost, kakšne so njihove potrebe in kako lahko ocenimo njihovo zadovoljstvo. Z ugotovitvami moramo na primeren način seznaniti zaposlene (osebje).

3.C.c NOTRANJE KOMUNIKACIJE

Vodstvo mora znotraj organizacije vpeljati politiko glede kakovosti ter informacije o kakovosti storitev.

Vodstvo mora biti vzor za zaposlene. Vodstvo mora priznavati uspešnost in dosežke zaposlenih.

3.C.d ODGOVORNOSTI IN POOBLASTILA VSAKEGA ZAPOSLENEGA JE TREBA JASNO OPREDELITI

Pripraviti je treba načrt organizacije delovnega procesa.

Vsek zaposleni mora biti podučen o svojih odgovornostih.

Vodstvo mora imenovati osebo, odgovorno za kakovost in s pooblastili za izvajanje ustreznih ukrepov.

3.C.e V NAČRTOVANIH RAZDOBJIH JE TREBA OCENJEVATI IN PREVERJATI DOSEGanje IN POMEMBNOST CILJEV ORGANIZACIJE

Ocenjevati je treba doseganje ciljev ter za te namene uporabljati rezultate notranjih presoj, povratnih informacij uporabnikov, analiz

**KODEKS
DOBRE
VETERINARSKE
PRAKSE**

KODEKS DOBRE VETERINARSKE PRAKSE

učinkovitosti procesov in izjav o neskladnostih.

Izboljševati je treba strategijo organizacije (pregledi procesov, nadzor vodenja).

3.D.a ORGANIZACIJA MORA IZVAJATI UČINKOVITO STRATEGIJO UPRAVLJANJA S ČLOVEŠKIMI VIRI

Organizacija mora izvajati učinkovito strategijo upravljanja s človeškimi viri ob upoštevanju veljavne zakonodaje, ocen delovne obremenjenosti, potreb po zamenjavah ter sposobnosti osebja.

Za vsako delovno mesto v organizaciji je treba pripraviti opis dela in nalog.

Pri novem zaposlovanju je treba upoštevati poseben pomen posameznega delovnega mesta ter določiti enotna merila za izbiro ustreznega kandidata.

Pri novem zaposlovanju se mora organizacija prepričati, da je kandidat ustrezno usposobljen za delo na razpisanim delovnem mestu ter da izpolnjuje ustrezne strokovne zahteve.

Na novo zaposlenim je treba omogočiti usposabljanje znotraj organizacije.

Stalno je treba skrbeti za strokovno izpopolnjevanje in občasno preverjanje.

Uvesti in voditi je treba kadrovsko evidenco, ki zajema vse dokumente v zvezi z osebjem, na primer pogodbe o zaposlitvi ipd., opise del in nalog za posamezna delovna mesta, dokazila o izobrazbi in drugi usposobljenosti, pa tudi o stalnem

strokovnem izpopolnjevanju in o ocenah na letnih razgovorih.

3.D.b UČINKOVITO UPRAVLJANJE PREMOŽENJA

3.D.b.1 POSLOVNI PROSTORI Z OKOLICO

Poslovni prostori z okolico morajo ustreznati potrebam in dejavnostim organizacije in biti urejeni v skladu z veljavnimi zakonskimi predpisi.

Pripraviti je treba načrte poslovnih prostorov z okolico in določiti njihovo namembnost.

Poskrbeti je treba za varnost in za vzdrževanje poslovnih prostorov ter okolice.

Čiščenje in razkuževanje poslovnih prostorov z okolico je treba načrtovati, izvajati v skladu s higieniskimi zahtevami in dokumentirati.

Preverjanje postopkov v zvezi z vzdrževanjem poslovnih prostorov in okolice je treba dokumentirati in ocenjevati v načrtovanih časovnih razdobjih.

3.D.b.2 OPREMA (PREMIČNA IN NEPREMIČNA)

Oprema mora ustreznati potrebam in dejavnostim organizacije, pa tudi zakonskim predpisom.

Na voljo mora biti tudi seznam opreme s specifikacijami.

Načrtovati in dokumentirati je treba vzdrževanje in umerjanje opreme.

KODEKS DOBRE VETERINARSKE PRAKSE

Čiščenje opreme je treba načrtovati, dokumentirati in izvajati v skladu s higieniskimi zahtevami.

Postopke v zvezi s čiščenjem je treba dokumentirati, ocenjevati in preverjati v načrtovanih razdobjih.

3.D.b.3 SPREMLJAJOČE DEJAVNOSTI

Imeti je treba učinkovito evidenco uporabnikov in z njimi povezanih dokumentov.

Na voljo mora biti zbirka podatkov o veljavnih strokovnih postopkih.

Čiščenje, razkuževanje in sterilizacijo je treba zagotavljati v skladu z delom, ki ga opravlja organizacija ter z veljavnimi zakonskimi in higieniskimi predpisi.

Odstranjevanje odpadkov mora potekati v skladu z veljavnimi zakonodajnimi in higieniskimi zahtevami.

Uvesti je treba ustrezne varnostne ukrepe.

Postopke v zvezi s spremljajočimi dejavnostmi in njihovim izvajanjem je treba dokumentirati, ocenjevati in preverjati v določenih časovnih razdobjih.

3.D.c ORGANIZACIJA MORA UČINKOVITO UPRAVLJATI Z DELOVNIM OKOLJEM

Uvesti je treba določila v zvezi z varovanjem zdravja ter varstvom pri delu znotraj organizacije (nevarne snovi, tveganja pri imobilizaciji živali,

KODEKS DOBRE VETERINARSKE PRAKSE

poklicne bolezni, nevarnost požara, električnega udara in sevanja).

Delovne razmere je treba ocenjevati v načrtovanih razdobjih.

Ocenjevanje zadovoljstva zaposlenih je treba načrtovati in dokumentirati.

Delovno okolje in njegovo oskrbovanje je treba dokumentirati, ocenjevati in preverjati v načrtovanih časovnih razdobjih.

3.E Veterinarsko strokovno delo

Veterinarske storitve zajemajo mnoge, med sabo povezane dejavnosti. Organizacija mora opredeliti in evidentirati vse aktivnosti za izboljšanje preglednosti, skladnosti in učinkovitosti storitev ter njihove medsebojne vplive.

3.E.a OPREDELITI JE TREBA POSTOPKE ZNOTRAJ ORGANIZACIJE

Opredeliti in evidentirati je treba posamezne postopke znotraj organizacije. Opredeliti in evidentirati je treba tudi njihove medsebojne vplive.

3.E.b ORGANIZACIJA MORA BITI POVEZANA Z UPORABNIKI

Organizacija mora poznati potrebe in zahteve uporabnikov. Zraven tega mora upoštevati ustrezne veljavne zakonske predpise.

Organizacija mora stalno obveščati uporabnike (informativne brošure, odgovarjati na njihova vprašanja in beležiti pritožbe).

KODEKS DOBRE VETERINARSKE PRAKSE

3.E.c DOKUMENTIRATI JE TREBA POSTOPKE ZNOTRAJ ORGANIZACIJE

Za vsak postopek je treba predvideti potrebne vire (materialne vire, opremo, potrošni material, zdravila), opredeliti pokazatelje kakovosti in določiti odgovornost.

Na voljo morajo biti splošni operativni postopki (SOP) ali navodila za delo.

3.E.d ORGANIZACIJA MORA DOSLEDNO VODITI HORIZONTALNE PROCESE, KOT SO NA PRIMER EVIDENCA UPORABNIKOV, OPIS POSTOPKOV OBRAVNAVE PRIMEROV, IZDAJE RECEPTOV, VETERINARSKIH CERTIFIKATOV, ITN.

3.E.d.1 EVIDENCE UPORABNIKOV

Pisno evidenco vsakega uporabnika je treba vodiť podrobno, čitljivo in razumljivo ter v skladu z veljavnimi predpisi. Zagotavljati je potrebno zaupnost podatkov. Evidenco je treba sistematično urejevati, shranjevati ter skrbeti, da je stalno na voljo.

V evidenci uporabnikov je treba navesti razloge za strokovni pogovor z uporabnikom in skele, ki sledijo iz tega. Evidence morajo zajemati vse izvedene postopke v kronološkem zaporedju.

Vse dodatne in specialistične podatke, na primer rezultate laboratorijskih preiskav, je treba priložiti k evidenci odjemalca ali navesti v njej.

Upravne podatke, na primer neplačane račune, odložena plačila, pritožbe, je treba priložiti k evidenci odjemalca ali navesti v njej.

3.E.d.2 POSTOPEK PRI OBRAVNAVI PRIMEROV

Veterinarska organizacija mora organizirati in zagotavljati sistem stalnega sprejemanja strank. Kadar to ni izvedljivo, je treba uvesti standarden postopek napotitve uporabnikov v drugo veterinarsko organizacijo. Podrobne in razumljive informacije o drugih veterinarskih organizacijah morajo biti na voljo prek vseh običajnih komunikacijskih sredstev.

Na vsa sporočila uporabnikov je treba odgovarjati takoj in vljudno.

Za nujne primere je treba vpeljati prednostno obravnavo takih primerov.

Kadar organizacija ni pristojna za obravnavo primera, ga mora biti pripravljena in sposobna napotiti v drugo organizacijo.

Uporabnika je treba sproti in na razumljiv način obveščati o primeru.

Uporabnika je treba obvestiti o prednostih, tveganjih in izdatkih v zvezi s predlaganimi storitvami. Uporabnik mora soglašati z vsako storitvijo še preden se opravi.

KODEKS

**DOBRE
VETERINARSKE
PRAKSE**

KODEKS DOBRE VETERINARSKE PRAKSE

Organizacija mora obveščati uporabnike o cenah storitev.

Izdajati je treba podrobno specificirane račune z navedbo vseh opravljenih storitev in vsega uporabljenega materiala.

Treba je znati prepoznavati posebna stanja, na primer strah, bolečino itn. in potrebe živali ter pri vsakem primeru ravnati ustrezno.

Ugotavljati in primerno obravnavati je treba tudi posebne potrebe uporabnikov.

Zagotoviti je treba stalnost storitev.

3.E.d.3 ZDRAVILA IN MEDICINSKI PRIPOMOČKI ZA UPORABO V VETERINARSKI MEDICINI

Vsaka veterinarska organizacija, ki ima zaloge zdravil in medicinskih pripomočkov, mora natančno voditi dokumentacijo, ki bo zagotavljala, da bodo vsi proizvodi, ki bodo naročeni, sprejeti, uskladiščeni, dokumentirani, izdani, predpisani in uničeni v skladu z zakonskimi predpisi in priporočili proizvajalca.

Vzpostaviti je treba spisek (poimenski in količinski) zdravil in medicinskih pripomočkov, ki morajo biti vedno na zalogi.

Vzpostaviti je treba nadzor nad zalogami (naročila, prevzemi naročil, izdaje) in jih pravilno dokumentirati. Dokumentacijo je treba voditi tako, da omogoča sledljivost.

Redno je treba nadzirati rok uporabnosti, dovoljen

KODEKS DOBRE VETERINARSKE PRAKSE

čas uporabe in splošno stanje zdravil. Dokumentacija mora biti dostopna, pregledna in primerno arhivirana.

Proizvode in dobavitelje izbiramo na podlagi predhodno določenih kriterijev kakovosti.

3.E.d.4 RECEPTI

Recepte je treba pisati natančno, razumljivo in v skladu z veljavnimi predpisi.

Zdravila lahko predpišemo, izdamo ali uporabimo samo na podlagi predhodno postavljene diagnoze, ki temelji na ustremnem kliničnem pregledu ali na pregledu reprezentativnega vzorca populacije.

Prej navedeno ni nujno za nekatera zdravila, ki se uporabljajo v rejah uporabnikov, s katerimi imajo veterinarji podpisani dogovor o stalnem veterinarskem nadzoru (skladno s pisnim protokolom ali drugim ustreznim dokumentom, usklajenim z osebo, odgovorno za te živali) in za stalne preventivne posege proti zajedalcem pri družnih živalih.

Recepte moramo evidentirati tako, da je z njihovim branjem mogoče priti na sled zdravilu in storitvam, ki jih je veterinar opravil pri živali.

Uporabnika je treba seznaniti z vsemi tveganji in možnimi stranskimi učinki uporabe predpisanih zdravil.

Uporabnik mora biti seznanjen z oceno o koristi in tveganju ob uporabi zdravil in s ceno predpisanih zdravil.

KODEKS DOBRE VETERINARSKE PRAKSE

3.E.d.5 VETERINARSKI CERTIFIKATI

Potrdila in spričevala se izdajajo na podlagi ustreznih pooblastil za določene namene in se štejejo kot ugotovitev stanja.

Storiti je treba vse potrebno, da so izdani certifikati neoporečni.

Potrdila in spričevala je treba pisati natančno in razumljivo ter zagotoviti vse vrste zaščite v skladu z veljavnimi predpisi.

Pravnoveljavna standardna potrdila in spričevala se uporabljam vsakokrat, kadar je to potrebno. Potrdila in spričevala je treba zaradi sledljivosti popisati in ustrezno hraniti.

3.E.e ORGANIZACIJA MORA NADZOROVATI MERILNO IN PREISKOVALNO OPREMO, KI JO UPORABLJA ZA LASTNO RABO

Popisati je treba vso merilno in preiskovalno opremo. Opremo je treba redno pregledovati, vzdrževati in umerjati.

3.E.f OBČASNO JE TREBA OCENJEVATI IN PREVERJATI POTEK DELA V ORGANIZACIJI TER S TEM POVEZANE PODATKE

Potek dela in dokumentacijo v zvezi s tem je treba redno ocenjevati in preverjati. Prav tako je treba ocenjevati in preverjati stike z uporabniki.

Podatke in informacije o delu je treba redno ocenjevati in preverjati. Zapise o pregledih merilne in preiskovalne opreme je treba redno ocenjevati in preverjati.

3.F Meritve, analize in izboljševanje

3.F.a ORGANIZACIJA MORA UGOTAVLJATI, ZBIRATI IN ANALIZIRATI PODATKE O SVOJEM DELU TER OCENJEVATI USTREZNOST IN UČINKOVITOST SVOJIH STORITEV

Treba je analizirati pritožbe in pohvale uporabnikov, kot tudi podatke o notranji presoji, delu, pregledih meritne in preiskovalne opreme ter podatke o morebitni neustreznosti storitev in proizvodov.

3.F.b ORGANIZACIJA MORA NENEHNO IZBOLJŠEVATI NADZOR NAD KAKOVOSTJO

Vse podatke in analize iz zgornjega odstavka je treba dokumentirati, evidentirati in sporočati znotraj organizacije.

Vse podatke in analize o presoji vodstvenega in drugega dela je treba dokumentirati, evidentirati in sporočati znotraj organizacije.

Zaradi preverjanja in izboljševanja delovanja organizacije je treba načrtovati in opraviti sestanke v zvezi s kakovostjo. Teh sestankov naj se udeležuje vse osebje.

Popravne in preprečevalne ukrepe v zvezi z nepravilnostmi je treba opredeliti, izvajati, evidentirati in preverjati v načrtovanih razdobjih.

Korektivne in preventivne ukrepe v zvezi z morebitnimi nepravilnostmi je treba opredeliti, izvajati, evidentirati in preverjati v načrtovanih razdobjih.

4. OPREDELITEV POJMOV

PRISTOJNI ORGAN - osrednji organ v državi članici, pristojen za izvajanje veterinarskih pregledov, ali vsak drug organ, na katerega osrednji organ prenese to pristojnost.

SKLADNOST - izpolnitev zahteve.

NENEHNO IZBOLJŠEVANJE - ponavljajoča se aktivnost z namenom povečanja sposobnosti za izpolnjevanje zahtev.

KOREKTIVEN UKREP - ukrep za odpravo vzroka ugotovljene neskladnosti ali druge nezaželene situacije z namenom, da se prepreči ponovitev.

ODJEMALEC - prejemnik proizvoda, izdelka ali storitve.

ZADOVOLJSTVO ODJEMALCEV - dojemanje odjemalca o tem, do kakšne stopnje so bile izpolnjene njegove zahteve.

DOKUMENTACIJA - vsi zapisi v kakršni koli obliki (vključno z pisnimi, elektronskimi, magnetofonskimi ter optičnimi zapisi, skeniranimi zapisi, rentgenskimi slikami, elektrokardiogrami itn.), ki opisujejo ali evidentirajo metode, izvajanje in/ali rezultate aktivnosti, dejavnike, ki vplivajo na posamezno aktivnost, in uvedene ukrepe.

DOKUMENTARNI SISTEM - sistem, ki uporabniku

KODEKS
DOBRE
VETERINARSKE
PRAKSE

omogoča dodajanje podatkov prek dokumentov (v fizični ali elektronski obliku), čitljivo in podrobno, učinkovito urejanje podatkov ter enostaven ponovni priklic in obvladovanje podatkov. Sistem mora imeti vgrajen mehanizem za zaščito podatkov pred izgubo ali nenamernimi spremembami.

DOBRA VETERINARSKA PRAKSA - standard, ki zagotavlja, da se storitve v veterinarski stroki dosledno izvajajo ter obvladujejo v skladu s standardi kakovosti, ki jih je opredelila FVE.

ZAINTERESIRANA STRAN - oseba ali skupina, ki ima interes za delovanje ali uspeh organizacije (npr. zainteresirane strani, kakor so odjemalci, lastniki, osebje, dobavitelji, sindikati, partnerji ali družba).

NOTRANJA PRESOJA - redno ali periodično ocenjevanje izvajanja ter učinkovitosti sistema kakovosti, vključno z izvajanjem korektivnih ukrepov, s preverjanjem učinkovitosti korektivnih ukrepov, ki ga izvaja neodvisen član posamezne veterinarske organizacije.

VODENJE/VODSTVO - koordinirane aktivnosti za usmerjanje in obvladovanje organizacije, ali oseba, ki vodi organizacijo.

SISTEM VODENJA - sistem za vzpostavljanje politike in ciljev ter za doseganje teh ciljev.

NESKLADNOST - neizpolnitev zahteve.

ORGANIZACIJA - skupina ljudi in sredstev z razporeditvijo odgovornosti, pooblastil in razmerij.

KODEKS DOBRE VETERINARSKE PRAKSE

ORGANIGRAM - shematski opis nalog, odgovornosti in hierarhične ureditve znotraj organizacije.

OSEBJE - vsakdo, ki je zaposlen v organizaciji ali dela zanjo.

FARMAKOVIGILANCA - proces spremeljanja zdravila po pridobitvi dovoljenja za promet z zdravilom.

Veterinarska farmakovigilanca zajema nadzor nad:

- škodljivimi reakcijami na zdravilo pri živalih, vključno s pojavi pri nemenski uporabi zdravila (off label use),
- neučinkovitostjo zdravila,
- reakcijo ljudi na zdravila za uporabo v veterinarski medicini,
- morebitnimi škodljivimi vplivi na okolje,
- krštvami najvišje dovoljene meje za ostanke škodljivih snovi.

PREVENTIVNI UKREP - ukrep za odpravo vzroka morebitne neskladnosti ali druge morebitne nezaželene situacije z namenom, da se prepreči že prvi pojav.

POSTOPEK - specificiran način za izvedbo aktivnosti ali procesa.

PROCES - skupek med seboj povezanih ali vzajemno vplivajočih aktivnosti.

Procese razvrščamo v tri skupine:

- izvedbeni procesi, ki jih je najlažje prepoznati, ker neposredno prispevajo k izvedbi storitve (posvetovanje, hospita-

KODEKS DOBRE VETERINARSKE PRAKSE

- lizacija, kirurški poseg ...),
- podporni procesi, ki zagotavljajo vire, potrebne za izvedbene procese (evidence odjemalcev, znanstveni podatki in informacije, oprema ...),
- vodstveni procesi, ki usmerjajo in zagotavljajo skladnost izvedbenih in podprtih procesov s tem, da določajo politiko in cilje organizacije.

S prepoznavanjem in opredelitvijo procesov lahko vsakdo analizira svoje aktivnosti ter povezave z aktivnostmi drugih v organizaciji ter tako prispeva k večji povezanosti sistema kot celote.

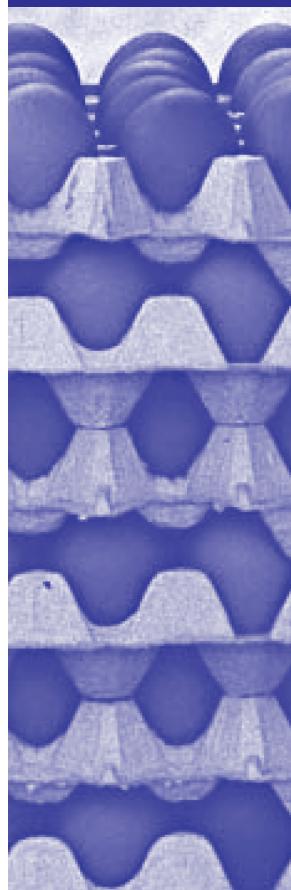
POSLOVNIK KAKOVOSTI - dokument, ki opredeljuje politiko kakovosti in opisuje sistem kakovosti organizacije ter na urejen način in razvrščene po pomembnosti navaja vse uvedene in veljavne uradne zapise (standardne postopke, protokole, delovna navodila), evidenčne obrazce in drugo gradivo.

KAKOVOST - stopnja, v kateri skupek svojstvenih karakteristik izpolnjuje zahteve.

SISTEM VODENJA KAKOVOSTI - sistem vodenja za usmerjanje in obvladovanje organizacije v zvezi s kakovostjo.

POLITIKA V ZVEZI S KAKOVOSTJO - splošni nameni in usmeritev organizacije v zvezi s kakovostjo, kakor jih formalno izrazi vodstvo.

ZAHTEVA - potreba ali pričakovanje, ki je bodisi izraženo, v splošnem samoumevno ali pa obvezno.

KODEKS DOBRE VETERINARSKE PRAKSE

SLEDLJIVOST - zmožnost sledenja poteka, uporabe ali lokacije predmeta obravnave.

VETERINARSKI PREGLED - vsak fizični pregled in/ali upravna formalnost, namenjena neposrednemu ali posrednemu varovanju zdravja ljudi ali živali.

VETERINARSKA ORGANIZACIJA - vsaka organizacija, v kateri se izvaja praksa s katerega kolikso področja veterinarske medicine in/ali znanosti.

VETERINAR - imetnik diplome, certifikatov ali drugih dokazil o formalni usposobljenosti na področju veterinarske medicine, ki se zahtevajo za pridobitev dovoljenja za izvajanje ter dejavnost veterinarja. Ta izraz je enakovreden izrazu doktor veterinarske medicine.

VETERINARSKA PRAKSA - celota, ki zajema veterinarje, pomožno osebje, objekte in naprave, infrastrukturo ter dokumentacijo. V Dobri veterinarski praksi je ta izraz opredeljen kot vsaka veterinarska storitev, ki jo izvaja veterinarska organizacija.

ZAPISKI

IZDAJATELJ:
Veterinarska zbornica
Cesta 24. junija 25, 1231 Ljubljana
Tel: + 386 (0) 1 5632670
Fax.: +386 (0) 1 5632669
E-pošta: uprava@vzb.si
www.vzb.si

PREVOD:
Prof. dr. Jože Jurca, dr. vet. med.

OBLIKOVANJE:
Maja Najdič

TISK:
NICK 1, d.o.o., Črnomelj

NAKLADA:
400 izvodov

Ljubljana, JULIJ 2008